К. 42, 4 (XXII)

Повече отъ тѣзи първи български писатели, съ които малко или много учени поръцѣ, по български тѣй сѣ пишели. Но самоуки и по-малко учени не сѣ жили. Черковни книжовници, които по-много грамотности и изобретателности имали, за български езикъ по-малко се грижили. Тѣзи отъ тѣзи времена, които се грижили за български езикъ, по-малко се грижили за правописанието. Всѣки сѣ старалъ по-много за единъ вѣнъ. За книжовници тѣй не сѣ имали за за. Кой то языкъ потрошено сѣ старалъ да изрѣчи на по-добъ български и за книжовность сѣ грижи до то примѣръ.

Прѣдъ Войо е заговорилъ за по-добъ български языкъ, какъ може и какъ трябва да сѣ пише е Сръбскиятъ писачель Вукъ Караджичъ (1823) самоуки и начитани на чешки книги по-малко на руски. Но тѣзи не разкоплени произношение на чешко

едни

инв. № 1087